

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : RDG4930012

ชื่อโครงการ : การศึกษาผลกระทบ REACH ต่อสายโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมส่งออกของประเทศไทยและข้อเสนอ

ชื่อนักวิจัย : พงษ์วิภา หล่อสมบูรณ์¹, สุดกล้า บุญญนันท์¹, มาลินี สุขสุวรรณ์¹, มานิต สถาปนิกกุล¹, นฤเทพ เล็กศิริไล¹, พีรพร พลະพลีวัลย์², จุฬามาศ โกเมนไทย², กัญยานุช สิ้นสุวรรณกุล², นีรมล สุธรรมกิจ³

email address : pongvipa@tei.or.th

ระยะเวลาโครงการ : มีนาคม 2549 – มีนาคม 2550

โครงการการศึกษาผลกระทบของระเบียบ REACH ต่อสายโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมส่งออกของประเทศไทยและข้อเสนอ มีวัตถุประสงค์เพื่อบ่งชี้ขนาดของผลกระทบต่อภาคธุรกิจที่อยู่ในสายโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ ถูมมือยาง และยางแท่ง STR20 และผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับมหภาค ตลอดจนประเมินความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายในตลาดสหภาพยุโรปและตลาดอื่นๆ โดยใช้วิธีการศึกษาแบบติดตามสถานการณ์จริงในโรงงานตัวอย่าง การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นในกลุ่มคณะทำงานซึ่งมาจากบุคลากรหลักในภาคีที่เกี่ยวข้อง และนำมาจัดทำข้อเสนอสำหรับรองรับระเบียบ REACH

จากการศึกษา พบว่า การประกาศใช้ระเบียบ REACH อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ในด้านต้นทุนการผลิตในส่วนของค่าใช้จ่ายสารเคมี และต้นทุนการตลาดในการส่งสินค้าเข้าไปขายในสหภาพยุโรป ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน และค่าใช้จ่ายในการจัดทำเอกสารตามเงื่อนไขของระเบียบ REACH ซึ่งผลกระทบจะเกิดขึ้นมากหรือน้อยจะขึ้นกับสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสารเคมีในโครงสร้างต้นทุนของอุตสาหกรรมนั้นๆ และปริมาณการใช้สารเคมีในกลุ่มพิเศษ หรือเคมีภัณฑ์ที่มีราคาแพง

สำหรับโครงสร้างต้นทุนของกลุ่มสิ่งทอประเภทฟอกย้อมและพิมพ์ผ้า (ที่ทำจากฝ้ายและเส้นใยประดิษฐ์) พบว่า ระเบียบ REACH อาจทำให้ต้นทุนด้านสารเคมีเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการยอมรับได้เพียงไม่เกินร้อยละ 10-15 ของต้นทุนสารเคมี หรือคิดเป็นร้อยละ 3-6 ของต้นทุนทั้งหมด ซึ่งสามารถประมาณการได้ว่า จะก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ 121.065 และ 136.5 ล้านบาทต่อปี สำหรับผ้าฝ้ายและธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ส่งออกไปสหภาพยุโรป ตามลำดับ

¹ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย, ² สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ, ³ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในกรณีของอุตสาหกรรมถุงมือยาง และยางแท่ง STR 20 พบว่า ระเบียบ REACH อาจทำให้ต้นทุนด้านสารเคมีเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการยอมรับได้เพียงไม่เกินร้อยละ 5-10 ของต้นทุนสารเคมี หรือคิดเป็นร้อยละ 0.25-0.5 ของต้นทุนทั้งหมด ซึ่งสามารถประมาณการได้ว่า จะก่อให้เกิดภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ 12.7855 และ 7.00875 ล้านบาทต่อปี สำหรับถุงมือยางและยางแท่ง STR 20 ที่ส่งออกไปสหภาพยุโรป ตามลำดับ

เมื่อประเมินความพร้อมของประเทศไทย ต่อการรองรับระเบียบ REACH พบว่ายังไม่มีหน่วยงานภาครัฐใดสามารถให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการและเทคโนโลยีแก่ผู้ประกอบการอย่างเบ็ดเสร็จ และยังไม่มีความพร้อมด้านห้องปฏิบัติการในการตรวจสอบสารเคมีตกค้างและให้การรับรองผลิตภัณฑ์ในระดับสากลได้ สำหรับภาคอุตสาหกรรม ยังขาดศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงการสื่อสารข้อมูลสารเคมีที่จำเป็นระหว่างผู้ใช้และผู้ผลิตโดยเฉพาะในผู้ประกอบการรายเล็ก อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะยินยอมปฏิบัติตามระเบียบ REACH เพราะมูลค่าส่งออกสู่สหภาพยุโรปมีปริมาณมากและมีโอกาสที่จะขยายอีกได้ และเคยมีประสบการณ์ในการพัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการรองรับมาตรการทางการค้าในลักษณะดังกล่าวมาแล้ว

ดังนั้น ประเทศไทยต้องเตรียมมาตรการเพื่อรองรับระเบียบ REACH ใน 4 ด้าน ได้แก่ (1) การกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลัก (2) การเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการผ่านการให้ความรู้และการเข้าถึงรับข้อมูลข่าวสาร (3) การพัฒนาหน่วยงานทดสอบและห้องปฏิบัติการทดสอบในประเทศให้มีมาตรฐานและรองรับการทดสอบได้ และ (4) การกำหนดบทบาทเชิงรุก เช่น การออกกฎหมายที่คล้ายคลึงกับระเบียบ REACH เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค สังคม และสิ่งแวดล้อมไทย ไม่ให้เกิดการหลั่งไหลของสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพเข้ามาในประเทศ หรือกลายเป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ที่ยังมีการใช้สารเคมีอันตราย

คำหลัก : ระเบียบว่าด้วยสารเคมีสหภาพยุโรป (Registration Evaluation and Authorization of Chemical ; REACH), การจัดการสารเคมี, อุตสาหกรรมสิ่งทอ, อุตสาหกรรมยางธรรมชาติ

Abstarct

Project Code : RDG4930012

Project Title : The impact assessment of REACH on the supply chain of Thailand's export industries and recommendations

Inveatigators : Lohsomboon P.¹, Boonyananth S.¹, Suksuart M.¹, Sathapanikkul M.¹, Lecksiwilai.¹, Palapleevalya P.², Gomenthai J.², Sinsuwannakul K.², Sutummakid N.³

email address : pongvipa@tei.or.th

Project Duration : March 2006 – March 2007

The study project on “**The impact assessment of REACH on the supply chain of Thailand’s export industries and recommendations**” aims to determine the scale of the impacts on the business sector in the supply chain of the target industries, namely, Textiles, Rubber Glove and Standard Thai Rubber 20 (STR20) industries. It also aims to assess the impacts on the macroeconomic situation as well as to assess the competitiveness of the targeted industries in EU and other markets. The methodology is to use case studies of pilot factories and to exchange opinions within the Working Group consisting key representatives from relating agencies. The study team then provides recommendations responding to the REACH accordingly.

The study found that an implementation of REACH might affect the manufacturers in the aspect of the production cost, specifically, the expense of the chemicals and of the marketing cost for exporting to European countries. This marketing expense includes registration fees and cost on an establishment of the information system under the REACH. Not only that the scale of impacts depends on the proportion of chemical expense in the cost structure of such industry, it also depends on the volume of chemicals used especially those regarded as Specialty or Fine Chemicals or Preparation.

With regard to the cost structure of the Textile industry, namely, dyeing and printing industry (from cotton and synthetic fiber), it was found that the REACH might increase the cost of

¹ Thailand Environment Institute, ² Thailand Textile Institute, ³ Faculty of Economic, Thammasat University.

chemicals. The acceptance rate is not more than 10-15% of the chemicals cost, accounting for 3-6 % of the total cost. Hence, it can be estimated that the expenditure will increase at approximately 121.065 and 136.5 million baht per year for the fabrics and garment exported to the EU, respectively.

In the case of Rubber Glove industry and STR 20, the study found that the cost of chemicals might also be higher. The acceptance rate is not more than 5-10% of the chemicals cost, accounting for 0.25-0.5% of the total cost. Consequently, it can be estimated that the expenditure will increase at approximately 12.7855 and 7.00875 million baht per year for the rubber gloves and STR 20 exported to the EU, respectively.

With regard to Thailand's readiness for the REACH regulation, it was found that Thailand has no core agency to provide technical information, knowledge and technology to product manufacturers. There is no testing laboratory to analyse chemical residues and certify products at the international standard level. Furthermore, the target industries still lack of potentiality in product's research and development. There is no adequate information sharing between manufacturers and downstream users of the chemicals especially in case of small enterprises. Nevertheless, the manufacturers are likely to adjust their operations in comply with the REACH regulation since the export value to the EU market is still high and has promising trends. Moreover, these industries already had experiences in capacity building or self- adjustment responding to the similar trade measures in the past.

Consequently, Thailand shall prepare measures responding to the REACH in 4 aspects including 1) determination of the core Agency, 2) capacity building and enhancement of competitiveness of the product manufacturers through information dissemination and provision of relevant data, 3) development of domestic testing centers and laboratories to have acceptable testing standards, and 4) determination of other active approaches such as an enactment of legislation similar to the REACH regulation in order to protect Thai consumers, society and the environment from the influx of under-standard products. This will also prevent Thailand to become a manufacturing base of the products that still use hazardous chemicals.

Keywords : Registration Evaluation and Authorization of Chemical (REACH), Chemical Management, Textile Industry, Natural Rubber Industry